

aarlig. Til hver af de to førstnævnte troer man at burde foreslaae en Lønningsforhøielse af 50 Rd. For de øvrige Betsjente maa Lønnen derimod vistnok betragtes som et Bierhverv, hvorfor man ikke finder Anledning til at gjøre Forslag om en Forøgelse af dette Beløb.

Til Politilagen og forskellige Betsjente ved Kjøbenhavn's Politiarrester andrage Lønningerne ialt 3740 Rd. Heraf udredes Halvdelen af Statskassen og Halvdelen af Communen. Commissionen antager det for billigt, at disse Lønninger erholde den Forhøielse, og man tillader sig derfor at foreslaae, at Beløbet forhøies til 4600 Rd., under Forudsætning af, at Communen afholder Halvdelen af Tillægget.

C. De civile Straffeanstalter.

Efter den i 1848 for Fængelsvæsenets Reform lagte Plan blev, foruden Dverinspecteuren for Fængelsvæsenet, hvem Dverbestyrelsen af det hele Fængelsvæsen blev tillagt og der skulde være Melleminstants mellem Straffeanstalternes særskilte Bestyrelser og Justitsministeriet, ved hver af Straffeanstalterne som kongelige Embedsmænd alene ansat en Directeur, hvis Post skulde anses for en Bibestilling for en i Nærheden boende juridisk Embedsmand, og en Inspecteur, der skulde have den egentlige Ledning af Anstalten, samt ved hver af de større Straffeanstalter en egen Præst, medens ved de mindre Anstalter Præstembedet skulde forrettes som en Bibestilling af en der paa Stedet boende geistlig Embedsmand. Andre kongelige Embedsmænd ere ikke ansatte ved Straffeanstalterne med Undtagelse af en Actuarius ved Straffeanstalten paa Christianshavn, hvilken Post imidlertid blev bestemt til ved Vacance at skulle nedlægges. Alle øvrige Deconomien, Contoirholdet, Opsynet og Arbeidsbedriften vedkommende Forretninger bleve bestemte at skulle varetages af dertil antagne Bestillingsmænd.

Straffeanstalternes meget forskellige Størrelse og flere stedfindende personlige Forhold gjorde det dengang umuligt at gennemføre en bestemt Regel med Hensyn til Forretningernes Fordeling og Lønningernes Fastsættelse, baade til de kongelige Embedsmænd og de mange forskellige Bestillingsmænd ved Anstalterne. Disse Grunde, hvoraf den første især maa tillægges særdeles Vægt, bestaae endnu, og Commissionen kan derfor ikke foreslaae eensartede Gager for de kongelige Embedsmænd ved Straffeanstalterne ligesaa lidt som for de faste Bestillingsmænd, som skulle ansættes ved samme, men maa i sit Forslag have Anstalternes Størrelse og Posternes deraf flydende Vigtighed og Betydning for Øie. Det Samme er Tilfældet med Hensyn til alle andre ved Straffeanstalterne ansatte Bestillingsmænd, hvis Poster ere at betragte som mindre faste, da de ovennævnte Hensyn og flere i de enkelte Straffeanstalters Økonomi liggende Grunde maa gjøre det nødvendigt at regulere Lønningerne for de samme Poster noget forskelligt.

Imidlertid skønner Commissionen ikke rettere, end at her ogsaa nogle af de Regler, som man iøvrigt har foreslaaet at følge, maae finde Anvendelse, baade med Hensyn til flere af de ved Anstalterne ansatte Embedsmænd og med Hensyn til nogle af de fast ansatte Bestillingsmænd. Commissionen formener saaledes, at Dverinspecteuren, Inspecteurerne ved Straffeanstalterne og de til Præsteembederne kaldede Præster bør have et Alderstillæg efter visse Aars Tjenestetid, og at det Samme maa være Tilfældet med Hensyn til Bogholderen, Økonomisriveren, Dverværkmeesteren, Dverbestjenten og Sygehuusbetjenten ved Anstalterne, hvilke Bestillingsmænd det i Særdeleshed maa anses hensigtsvarende at bibeholde i deres respective Poster. Derimod har Commissionen ikke antaget, at der var tilstrækkelig Grund til at foreslaae Alderstillæg for Directeurerne, Lagerne eller de Præster, der ikke ere kaldede til Straffeanstalterne, men for hvilke Embedet maa betragtes som en Bibestilling. Heller ikke har man troet at burde foreslaae Alderstillæg for Opsynsbetjentene, men snarere at bestemme